

[Arne Bjerregaard]

det kan til tider være godt nok, men i et samfund i økonomisk vækst har det været uheldigt; da burde man have ladet folk selv betale, hvad det kostede at bo. I dag kan vi ikke ændre ret meget ved det, derfor også de små justeringer, som ikke ændrer så forfærdelig meget, men som vi slutter op om.

Lad mig så sige til sidst, at vi håber da, at vi i fremtiden kan få en mere generel boligdebat, og at vi kan få udvirket, at vi får en mere forenklet, en mere konstruktiv og en mere fremadrettet boligpolitik end den, vi har i øjeblikket.

Alfred Andersen (SF):

Når vi modtager deputationer i udvalgene, plejer formanden gerne at slutte med en tak til deputationen og bemærke, at deputationens ønsker skal blive taget med i overvejelserne. I hvilket omfang er det så sket med disse forslag her?

Vi blev i udvalget advaret imod at forhøje bidraget til Landsbyggefonden, hvoraf en del skulle indbetales til statskassen.

Hr. Fogh Rasmussen nævnte, at nu havde regeringen droppet, at bidragene skulle indgå i statskassen; de skal indgå i Landsbyggefonden. Men også det, hr. Fogh Rasmussen, var boligselskaberne imod. De kalder det umyndiggørelse, og når vi kender hr. Fogh Rasmussen, ved vi, at der ikke er noget, han har mere end at gøre folk umyndige. Alligevel fastholder han, at pengene ikke skal gå i statskassen, men i Landsbyggefonden. Det er en umyndiggørelse af boligselskaberne, som selv mener, at de har gjort et stort stykke arbejde for at forbedre deres boligmasse, og man kunne oven i købet fortælle fra Brøndby Strand, at den ældre boligmasse derude på grund af renovering og isolering nu var blevet dyrere end den nye.

Jeg håber, at vi kan få en ekstra behandling af dette forslag, så hr. Fogh Rasmussen bliver i stand til at trække denne umyndiggørelse af boligselskaberne tilbage.

Ligeledes blev der advaret mod rammebeløbet. Man sagde, at man var bange for, at det ville forringe standarden. Og nedsættelsen af kvoten i det almennyttige byggeri var man utilfreds med, ikke alene fordi det skabte arbejdsløshed, men også fordi behovet for udlejningsejendomme aldrig har været så stort som netop i denne tid, hvor folk lige-

som ikke tør gå i gang med selv at bygge. Derfor advarer man som sagt også imod at nedskære kvoten, og det er en af årsagerne til, at vi i socialistisk folkeparti har stillet forslag om, at kvoten forhøjes i stedet for at nedsættes.

Vi må altså konstatere, at alle de deputationer, der har været og givet os gode råd og advaret mod disse nedskæringer, ikke er blevet hørt, og det er en af grundene til, at heller ikke vi kan stemme for de foreliggende lovforslag.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil gerne først sige tak for tilslutningen både til lovforslagene og til ændringsforslagene, som er stillet af regeringen.

Ved førstebehandlingen i november sagde jeg, at vi ville være fleksible, og at vi indbød til samarbejde. Jeg mener også, vi har dokumenteret her og nu, at vi faktisk har været fleksible med hensyn til det endelige udseende af forslagene, men jeg synes nok, at i andre partier, ikke mindst i det tidligere regeringsparti, har det knebet mere med fleksibiliteten.

Vi må erkende, at med de ændringsforslag, der nu er opnået enighed om, har vi ikke nået de besparelser, vi har lagt op til. Vi har derimod generelt sikret, at der såvel i det almennyttige som i det private udlejningsbyggeri nu bliver afsat væsentlig større beløb til vedligeholdelse, til energibesparelse osv.

Vi havde gerne set fra regeringens side, at Landsbyggefonden på en eller anden måde havde deltaget i finansieringen af nybyggeriet, men vi kan altså også tælle mandater, og derfor må vi acceptere det, der foreligger nu.

Der er under behandlingen i udvalget fremsat mange ønsker på det boligpolitiske område, og jeg har givet nogle tilsagn i betænkningen, som jeg selvfølgelig vil søge at leve op til. Det er bare nødvendigt i den forbindelse at understrege, at mange af disse ting efter min opfattelse kræver en nærmere undersøgelse, og derfor er der behov for noget mere tid, end der har været mulighed for at fremskaffe inden anden og tredje behandling. Jeg er overbevist om, at vi nok skal få lejlighed til at drøfte boligpolitiske spørgsmål i det kommende halve års tid.

Der er lige et enkelt spørgsmål, som vel nok ikke har været rejst her i dag, men som